

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs VIII. De auctoritate & usu pallij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

TITULUS VIII.

DE AUCTORITATE ET USU PALLII.

§. I.

Quid sit Pallium, à quo, quibus, quando, & quomodo petatur & tradatur?

Pallium recte dicitur præcipuum Archiepiscoporum insigne & ornatum de corpore S. Petri sumptum (vel quia benedicitur, & consecratur super Altari S. Petri à Papa, vel quod ex Altari Capellæ Pontificis sumatur; vel quia à solo Romano Pontifice de jure confertur) in quo Pontificalis Officij plenitudo cum Archiepiscopal nominis appellatione confertur: sicut enim Episcopus non habet plenum jus in suo Episcopatu, antequam consecratur, ita nec Archiepiscopus plenum jus habet in sua provincia, antequam Pallium accepit, ita ut nec Archiepiscopum absolutè se nominare possit ante acceptum pallium e. nisi 3. b. t. nec alia, quæ intra Missarum solemnia ab Archiepiscopis fieri solent, facere. Petitur autem, & confertur Pallium (quod est vestis candida, ex lanâ albâ contexta, in corona leu circuli modum, pectus ac humeros circumdans, ac quatuor nigris, vel purpureis crucibus distincta, anteriore parte nonnulli dependens) à solo Pontifice; & quamvis conferendi pallii licentia in e. significasti b. t. etiam quatuor Patriarchis principalibus, postquam à Romano Pontifice Pallium suum acceperunt, & eidem obedientiam juraverunt, re-

specu suorum suffraganeorum concedatur, hoc tamen his ex privilegio tantum convenit, & ex commissione Summi Pontificis. Pater autem etiam ex descriptione, de jure solis Archiepiscopis hujus Pallii petendi, & utendi jus convenire; Episcopis vero aliis quibusdam ex speciali privilegio, quale privilegium habere dicitur Quinquececlesiensis in Hungaria, Ostiensis in Italia, Papiensis in Longobardia, Lucensis in Tuscia, & Bambergensis in Germania. Qui omnes petere Pallium debent, intra tres menses à die consecrationis, vel si ante consecratus jam fuit, à die confirmationis computandos e. ad honorem 4. b. t. juncta Gloss. ubi etiam forma traditionis referatur.

§. II.

De usu Pallii.

Soli Romano Pontifici concessum est, ut pallio in omnibus Missarum solemnia semper, & ubique locorum (in quo scilicet plenitudo potestatis Ecclesiastica est) alii vero, quibus Pallii ulti concessus est, nec semper eo, neque ubique uti possunt, sed tantum in Ecclesias suæ jurisdictioni Archiepiscali subiectis, ut patet ex e. l. b. t. & ex e. ad honorem 4. eod. ita ut uti eo nec possit extra Provinciam suam, nullâ consuetudine in contrarium aliquid valente, uti habetur in e. 5. b. t. nec ex ea Ecclesiam suam, si extra eam celebret; nec extra Missarum solemnia;

ennia; nec quando privatin tantum celebrat; etiam dies sint solemnies &c. Quibus autem diebus uti Pallio possit inter Missarum solemnia, intra Ecclesiam celebrans *Gloss.* enumerat in e. c. ad hoc norem V. cod. Alia tamen plura concedentes potest etiam Pontifex, à cuius dispositione, aut obtento privilegio, usus Pallii depender.

§. III.

De Autoritate Pallii, sive quae potesta per illud conferatur, & an ad alios transferri possit?

Confertur cum Pallio plenitudo Archiepiscopalis officii Archiepiscopo, ut possit post acceptum Pallium omnes actus Archiepiscopalis dignitatis, tam ordinis quam jurisdictionis exercere in sua Provincia, & quamvis ad substantiam collationis ordinum v. g. aut aliarum Episcoporum functionum, Pallium non requiri-

ratur, ita ut rogatus ab alio Episcopo alterius Provincie ad Ordines v. g. conferendos, conferre quidem ordines possit, Pallio tamen extra suam Provinciam uti non possit sine speciali privilegio, licet tamen in sua Provincia talia non faciet, quæ inter Missarum solemnia fieri debent sine Pallio. Transferret tamen acceptum pro hac Provincia v. g. Pallium non potest, si ad alium Archiepiscopatum à Pontifice transferatur, sed novum pro novo Episcopatu petere debet, & illud quidem, olim secum sepeliendum conservare, utilitatem eo in novo Archiepiscopatu non potest, nec potest alii Archiepiscopo commendare illud, nec ad suum successorem mortiens illud transmittere, cum sit Personale quid, certa personæ concessum, cum restrictione ad locum, ut adeò, prout respondet Pontifex in c. ad hoc z. h. t. Personam non egrediatur, sed cum ea sepeliri debeat. Attendenda tamen etiam in his loci consuetudo.

TITULUS IX.

DE RENUNTIATIONE.

SECTIO I.

De renuntiatione in genero, ejusque divisione.

Renuntiatio, prout hic de ea loquimur, aliud non est, quam remissio, seu restitutio, seu cessio juris, quod quis habet in beneficio Ecclesiastico; duplex autem est hac renuntiatio, tacita alia, alia expressa.

§. I.
De tacita beneficiorum renuntiacione.

Renuntiatio tacita est, quæ ipso jure fieri censetur, absque ullis verbis expressis, & juxta juris interpretationem, ex actu directe contrario retentioni beneficii per consequentiam colligitur; prout fieri solet, si beneficiatus matrimonium contrahat, c. 1. & 3. de Cleri. conjug. si solemniter profiteatur religionem c. 4.

M 3 de